

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:
Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 100—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19

REDACȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69
ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-86

Situația.

Supărare în partid?

Numai inconștiența și lipsa de simț politic a dușmanilor noștri, liberali și averescani, poate vedea o supărare sau disensiune în partidul național-țărănesc (scris de azi incolo pentru o și mai bună dovadă a contopirii într'un singur cuvânt).

Numai concepția unor partide politice cu un șef și o haită de animale supuse poate crede că atunci când într'un partid democratic, cum este al nostru, există o deosebire de vederi între anumiți membri, atunci se produce cine știe ce dezastru. Vorbesc de disensiune acei, cari trebuie să execute toate poruncile cât de năroade ar fi ele, ca o turmă de animale prea bine dresate? Să ne îngăduie să vedem în diversitatea de păreri dintre unii membri ai partidului nostru tocmai o tărie și nu o slăbiciune.

Regina Maria supărată?

Altă intrigă mășavă a partidelor adverse care nu știu de ce să se mai sprijine, și își aduc aminte de zilele copilăriei când se prindeau în momente de frică de fusta mamei lor.

Autorizata desmințire a Reginei, întregirei naționale, zdrobește toate încercările de intrigi și țintuește pe veci la stâlpul minciunii pe Stelian Popește cu ziarul său de minciuni universale.

Din alegerea de Regent și cele ce au urmat dl I. Maniu și guvernul au eșit cu un prestigiu și mai mărit și întărit!

Zi cu zi întărim rândurile noastre, organizăm voinicii și îi creștem în spiritul adevărat constituțional ca să fie cetățeni demni și vrednici, cărora NIMENI nu le va mai putea fura voturile.

Iar aceluia cari vor să calce constituția și libertatea le vom arăta altceva!

„CHEMAREA“.

Mihai Popovici.

Il cunosc pe dl Mihai Popovici din preajma giganticei Adunări populare de acum un an și mai bine. În agitația înfiorată care încețase atenția unei țări întregi spre Alba-Iulia — simțul de prevedere și extraordinară perspicacitate al omului care se numește: IULIU MANIU delegase cu pregătirea atmosferei Albei-Iulii pe dl Mihai Popovici.

Căci ori cât entuziasm capabil se răstoarnă bolovani — ar fi svăcnit în răspunsul nației românești la chemarea dlui Iuliu Maniu spre a decide sorți statului român la Alba-Iulia, totuși o adunare de proporții gigantice ale celei din 6 Maiu a trebuit în primul rând organizată. Au trebuit cutreerate satele românești până la cele din urmă cătune furșate în largul țării și a trebuit predicată pretutindeni evanghelia nouă, care ne-a dus la isbândă.

Se'nțelege, sămânța aruncată a dat rod oriunde n'a căzut prin hazard pe o stâncă ori într'un mărăciniș — și Adunarea dela Alba-Iulia va rămânea încă multă vreme și poate pentru totdeauna cea mai elocventă dovadă a solidarității nației românești în fața primejdiei, ori de unde ar veni aceasta.

În acele zile memorabile cari constituie pagina istorică a Albei-Iulii, am văzut și am cunoscut întâia oară pe dl Mihai Popovici.

Svelt și de o eleganță decentă, atent cu fiecare și plin de umor adeseori, violent în vorba-i înflăcărată care ne cutremura sufletele când vorbea în fața poporului, dl Mihai Popovici făcea în vârtejul luptei politice de atunci, dovada unui temperament de adevărat OM POLITIC. Ceeace s'a verificat pe deplin când

învingerea partidului național-țărănesc de acum un an, i-a reclamat prezența în fruntea departamentului finanțelor.

La guvern dl Mihai Popovici a realizat unele lucruri cari înseamnă adevărate pietre de hotar în evoluția de mai bine a statului român. Sunt merite pe cari i-le recunoaște toată lumea, consacrate și aureolate prin chiar scrisoarea-răspuns a dlui prim-ministru Iuliu Maniu, prin care îndurerat șeful guvernului acceptă demisia prietenului și preșosului colaborator dela finanțe, pe care l'a avut în persoana dlui M. Popovici.

Unele intrigi și culserii de camarilă au determinat gestul de mare lecție morală pe care l'a dat țării — dl Mihai Popovici prin demisia sa.

Acest om, într'un adevăr mare prin conștiința sa morală neșovăitoare, n'a voit să lase în suspensie o anumită presumpție ce-ar fi existat între raporturile dintre guvern și noul Regent și pentruca să demonstreze tuturor că guvernul actual e departe de intrigi și de uneltiri, și-a dat demisia. Se'nțelege dl Mihai Popovici va rămâne și pe mai departe colaborator preșos al guvernului în năzuința ce se depune pentru crearea României-Noii așa cum situația politică va reclama și cum conștiința domniei sale îi va dicta.

Căc gestul domniei sale este un act de pur sacrificiu, căruia trebuie să i-se dea înainte de toate semnificația cuvenită.

Și care nu poate fi decât una: dl Mihai Popovici a înțeles să se jertfească pe sine pentru salvagardarea unor anumite imperative morale și naționale — cari toate au același obiectiv comun: BINELE OBȘTESC.

BAZIL GRUIA.

APEL

către toate organizațiile, tineretul partidului național-țărănesc și către toți prietenii noștri.

Se apropie ziua de 10 Noemvrie, în care voința națională, după ani de luptă, a impus un regim democratic în România. Un edificiu învechit a troznit din încheieturi și moravurile politice, cari păreau consacrate pentru eternitate, s'a retras în întunecimile tainițelor, împreună cu oamenii vechi de cari erau legate.

Ele nu mai trebuie să învie niciodată. Jertfe seculare, înconunate de jertfele războiului ne poruncesc, iar mâine ne vor blestema, dacă nu le îndeplănim chemarea. În statul nou al României întregite, trebuiau oameni noi și trebuie suflet, cât mai mult suflet nou.

E datoria noastră să-i creăm.

Toate organizațiile partidului, organizațiile tineretului chemărist și de voinici, în cel mai îndepărtat sat din Munții lui Iancu sau din satele răzeșilor lui Ștefan cel Mare, depe malul Nistrului, să știe că au o mare datorie de îndeplinit. Inimile sus și cu Dzeu înainte.

Ziua cea mare trebuie să fie o zi de reculegere și întărire. Viața nouă va trebui să pulseze în toate așezămintele, devenite viabile prin noaua lege administrativă, iar cele de prisos, parazite, să piară. În fiecare sat va trebui să în-

ceapă viața naturală, care poate naște și curge numai acolo. Satul nu trebuie să fie nu așezământ oficios, un nume dat de o autoritate, înfrunțat cu organele administrative, ci o mare familie, cu tradițiile și obiceiurile ei, cu bătrânii pe care-i respectă, ducându-și viața liniștită pe șesul natal, între dealurile și râurile copilăriei.

Viața nouă trebuie creată.

Ne adresăm deci tuturor organizațiilor și domnilor parlamentari, cari reprezintă țara aceasta, nu printr'o ficțiune, ci din adevărata voință a poporului.

Ziua de 10 Noemvrie trebuie să fie o sărbătoare și un fericit prilej de propunere la muncă. Programul nu l-am terminat niciodată, iar nădejdea e puternică în noi.

Să o sărbătorim deci așa cum se cuvine, să meargă glasul cald al îndrumătorilor până în cel mai îndepărtat cătun, să tăiem bălăriile din holdă și să slobozim viața încătușată, în valurile largi.

În toate centrele județene și de plasă să țină câte un parlamentar, înaintea delegațiilor tuturor satelor o conferință (vorbire) despre importanța zilei de 10 Nov. 1928 ca zi în care s'a schimbat regimul în România. Regimul samavolnic s'a sfârșit și a început regimul legalității și a constituționalismului.

România nouă are o menire în orientul Europei. Să jurăm că o vom realiza, pentruca în ziua culesului, să fim mulțumiți de agoniseala noastră.

Emil Hațieganu,

deputat, vice-preș. Camerei deputaților

V. V. Tilca, deputat

pt. Directoriul Chemării Tin. naț.-țărănesc

Martion Moldovan

Secretar-general

Cetiți și răspândiți
„CHEMAREA“

Aprecieri

Cetim în „Cuvântul“:

Instituția aceasta a voinicilor — căci este o instituție cea mai dătătoare de nădejdi din toate mișcările tinerimii de după războiu, a ridicat tot sojul de aprehensiuni și tot felul de dușmăni.

Neînțelegere deoparte, patimă și rea credință de alta, indiferent. Fapt e însă că puține mișcări au fost mai contestate în drepturile lor de existență ca cetele de voinici. Și să o mărturisim, presa nu s'a căznit prea mult să discearnă și să țină cumpăna dreptății și a adevărului în această privință.

Deci dară, am avut prilejul să cetim că „voinicii“ au bătut la un chef pe un om de l-au lăsat pe os, sau că „voinicii“ au făcut cine știe ce altă blestemăție. Voinicii? Cine i-a identificat? De unde se știe că sunt în adevăr voinici? Informațiile nu sunt în această privință prea abundente. Și nici nu pot să fie.

Să recunoaștem prin urmare că în această privință afirmațiile sunt oricum riscate.

Este totuși în considerațiile acestea o indicație de însemnată valoare: Că trebuie să existe o poliție a „voiniciei“. Cunoscut impresionant amănunte asupra prestigiului de care se bucură în satele Ardealului această instituție. Dacă nu ar fi să spun decât că fetele nu mai vor să joace în horă cu flacăii cari nu-s acceptați între voinici, afirmația mea ar deveni imediat valabilă.

Prestigiul acesta însă trebuie păstrat și păzit. Căci e cel mai de preț lucru al voinicilor. Nu e de ajuns dară ca ei să nu se dedea la blestemății. Ei trebuie să le și împiedece.

Voinicii sunt cea mai sănătoasă afirmare a conștiinței și demnității publice. Asta le pune pe umeri o mare responsabilitate.

Nae Ionescu.

Prudențe ce se impun

O informație laconică, strecurată în ziarele din Capitală, aduce vestea că se intenționează acordarea de prime ofițerilor inferiori, prime cari ar evolua între 1600—2000 lei lunar. Această informație, dacă va fi confirmată oficial, va stârni, credem, vii discuții în rândul funcționarilor publici cari de ani de zile așteaptă o ameliorare a salarizării lor, nenorocite...

Odată cu reducerea numărului funcționarilor — și dacă s'a purces la aceasta atunci să se procedeze cu toată energia — și odată cu încadrarea celor găsiți strict necesari mecanismului nostru de Stat, guvernul are o datorie mare de îndeplinit care poate constitui și un frumos punct de program politic.

Trebuie să se găsească modalitatea unei armonizării generale a salariilor căci numai atunci când funcționarii vor putea trăi mulțumiți din răsplata muncii lor, numai atunci Statul va putea să pretindă dela ei o muncă, fie biurocratică fie intelectuală, care să contribuie larg la premenirea noastră morală.

Atât timp însă cât guvernul va da satisfacții parțiale problema va rămânea mereu deschisă. Căci iată noi înțelegem râvna ceo depun forurile înalte pentru a avea o armată demnă, al cărei rost îl înțelegem pe deplin, dar totuși afirmăm că o mărire a lefurilor exclusiv ofițerești ar fi o nedreptate. Primo, armata în comparație cu alte cariere, e mai bine retribuită. Secundo, nu vedem care e raționamentul de a se da unui sublocotenent, proaspăt absolvent al unui liceu militar oarecare, 10.500 lei leafă lunară, când un profesor, de-o pildă, e retribuit cu 6500 lunar deși sub raport intelectual, între cei doi, distanța e

mare.

Dar chestiunea e prea amplă pentru a putea fi comprimată într'un spațiu atât de restrâns...

Vrea Guvernul să mărească lefurile ofițerilor? Bine face! E semn că intrăm în normal. Dar această măsură trebuie să fie generală căci altfel suspiciunile nu vor întârzia.

Să intrăm în normal prin respectarea valorilor, dând fiecăruia atât cât pregătirea lui intelectuală cere și cât conștiința ne dictează. Atât! Căci cine ar putea pretinde mai mult.

C. A.

„CHEMAREA“ către Dl Mihai Popovici

Ca urmare a demisiei Dlui M. Popovici, organizația Chemării a expedit următoarea telegramă:

DOMNIEI SALE DOMNULUI
MIHAIU POPOVICI
BUGUREȘTI
Calea Ghergheliei 34.
Incredințați că gestul Dvoastre a putut fi provocat numai de nobila conștiință politică ce Vă distinge. Vă asigurăm și pentru viitor de necondiționata noastră iubire și devotament.

CHEMAREA TINERIMEI
ROMÂNE

Prefectura Județului Cluj.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică că în ziua de 18 Noemvrie 1929 ora 12 a. m. se va ținea licitație publică în localul Prefecturii județului, camera 36, pentru furnizarea articolelor de birou și imprimatelor necesare Prefecturii județului și Preturilor.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în orele de birou în camera 36.

p. Prefect:

Dr. German.

Șeful Serviciului.
M. Lenghel.

Film politic.

În țară ultimele evenimente s'au scurs în liniște. Alegerea noului regent a dovedit din partea guvernului un simț politic deosebit. Care a speriat căciula dlui general Averescu și scăfârliă dlui Vintilă Brătianu Mucenicul Finanței Române. De aici și nesiguranța, insolenta și acerbicia unei anumite prese liberale. În special a flașetei dlui Stelică Po-pește, care nu s'a mărginit numai la lătratul cotidian obișnuit de confrății în suferință „Viitorul” și „L'Independence Roumaine”, ci trecând barierele oricărei bune cuvințe, a luat interviu Reginei Maria, printr'o terță persoană „autorizată”, care a discutat cu Regina ultimele evenimente politice, și căreia M. S. Regina i-ar fi destăinuit sub titlu de confidență, credința Sa politică.

Natural, apocrifele declarații puse în gura M. S. Regina, care dacă ar fi avut ceva de destăinuit numai băcanului din Str. Brezoianu nu i le-ar fi făcut, au avut darul de a alarma nu numai Regina, ci și întreaga opinie publică. Și nu ne-am mirat așa de mult de pretensele declarații ale M. S. Regina Maria, pe cari la urma urmei le presupuneam ipocrife încă dela început, ci ne-am mirat mai mult de neobrăznicia cu care le-a înșinuat hârtia de ambalaj a dlui Stelică Po-pește, fost prin vitregia vremurilor și ironia sortii și ministru de Justiție.

O tempora, o mores!

De aici și supărarea dlui Abd-EL-Averescu, șeful caravanei „Poporul” (La ciorapul verde), care cu ceva mai insinuant, dar cu mai puțin curaj decât înaintașul dsale într'ale revolte, marocanul Abd-El-Krim, a cerut guvernului lui Iuliu Maniu evacuarea puterii, revendicându-și această himeră pentru îmbătrânitul dsale chipiu de general. Oricum steaua ghegeneralului nu-i din aceeaș stofă ca ori și ce stea de cinematograf de unde și candida drăceală a bardului dela Ciucea — ne închipuim că bătrânul ghegeneral n'o mai putea seduce puterea nici măcar pentru o clipă.

Lucru ce nu pare verosimil pentru dl G. Ooga, fost ministru de Interne, poet și altele multe, care a lucrat țara de i-a fierț mustul — un pahar de asemenea licoare costă tipărit gata în tiparnitele statului numai 30 de lei — și care tot mai speră într'o revenire a timpurilor medievale, când alături de bătrânul don Chichote, el mititelul Sancho Pausa, va mai putea călări catărul puterii, umflându-și din nou buzunarile secătuite de atâta așteptare.

Numai că până atunci va mai trece timp, bardul va mai putea cânta încă mult și bine „să fi rămas pe lângă boi, să fi rămas acasă...”

Cronicar.

SFATURI PENTRU ȚĂRANI

Ministerul Țăranilor aflând despre durerea de gură și picioare, ce bântue și prin părțile noastre, trimite țăranilor următoarele sfaturi folositoare:

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcțiunea Generală Zootehnică
și Sanitară-Veterinară

Instrucțiuni pentru tratamentul (căutarea) vitelor bolnave de febră aftoasă (dor de gură și de picioare).

Febră Aftoasă (dor de gură) la vite e o boală cunoscută în țară din timpurile cele mai vechi.

Boala se ia ușor de la o vită la altă; poate trece ia oi și la porci și chiar la om.

Semne de boală: vitele îmbolnăvite nu mai mănâncă, stau triste sau merg încet; odată culcate se scoală greu sau de loc. Din gură se scurge șalivă (bale); buzele se acoperă cu bășici dureroase care se sparg repede și se curăță în două zile, lăsând buzele ca o carne vie roșie dureroasă. Aceleași bășici se formează deasupra între unghii din care cauză vitele nu se mai pot mișca, iar dacă ele zac în grajduri sau în noroi, neîngrijite, bășicile supurează (coc) aduc căderea unghiilor și chiar moartea animalelor. La multe vite și mai ales la vitele perfecționate pentru carne și lapte precum sunt vitele roșii din Transilvania, boala provocându-le moartea foarte repede. Vacile de lapte pierd laptele pe timpul boalei și dacă nu sunt îngrijite îl pierd pentru totdeauna.

Pierderile aduse de această boală sunt deci mari. De aceea vitele bolnave trebuie căutate cu toată stăruința, bine și la timp.

Pentru tratament (lecuit) se recomandă: Vitele atinse de boală se introduc în grajduri curate, spre a se împiedica murdăria copitelor și a ugerului, cu noroi, pământ, bălegar, etc.; și să se ferească vitele de răceli.

Vitele se vor scuti de orice serviciu. Astfel, mergând în silă pe drum cu copitele slăbite de boală, le cad unghiile și le coace întreg piciorul. Adăpatul numai la grajd.

În gură vitele se vor spăla zilnic cu soluțiuni calde de: creolină (30 gr. la 1 Kgr. apă); sau piatră acra (40 gr. la 1 Kgr.); la nevoie cu o fierțură de coaje de stejar și, în lipsă cu apă caldă ușor sărată (o linguriță la un Kgr. apă), oțet subțiat cu apă; hiper-manganat de potasiu topit în apă caldă (1/2 gr. la 1 kgr. de apă caldă) dar care să se prepare când se intrer buințează și să nu se lase de azi pe mâine căci atunci doctoria nu mai este bună.

Copitele se vor spăla zilnic între unghii cu apă de preferință caldă și în urmă cu lapte de var, piatră vânăta sau calaican (20 gr. la un kgr. apă). Pentru a se preveni boala la picioare se recomandă ungerea între unghii și în jurul copitei cu alifie de creolină (50 gr. creolină la 1 kgr. untură).

Ugerul vacilor cu lapte se spală cu acid boric și se unge în urmă cu vaselină boricată.

Mulgerea vacilor trebuie făcută cu mare băgare de seamă. Vișei sugaci vor fi hrăniți cu lapte fierț și împiedați să sugă dela vaci bolnave. Vișeilor de lapte (sugari) loviți de boală să li se dea dimineața și seara câte 1/2 kgr. ceai rusesc, de tei, de mușeșel, cafea preparată ca pentru om și la care să se adauge 50—60 gr. alcool (țuică). (5-5 deți).

Îngrijite astfel vitele trec ușor prin boală cam în 10 zile, după care se pot da serviciului zilnic.

În cursul boalei vitelor li se va da hrană furajă moi (iarbă) sau uruială de porumb, orz, ovăz, țărâțe înmuiate în apă caldă, otavă; fânul se consumă greu din cauza rănilor în gură și trebuie exclus, agravând boala dela gură.

Laptele vacilor bolnave se poate consuma de om numai bine fierț; altfel se poate transmite boala și la om și este totdeauna gravă.

Datoriile proprietarilor.

După legea de poliție sanitară veterinară fiecare locuitor este dator a o declara la primăria de îndată ce se ivește boala printre vitele sale, căci la cazul contrar, sunt supuși la pedepse grele.

Scrisori din Roma.

Unul dintre cele din urmă consilii de miniștri sancționase reintrarea solemnă a studiului religiei în școlile secundare italienești, după ce francmasoneria și politica antivaticană o scosese dintre băncile școlilor secundare de stat. Ea reintră în sălile de învățământ ale statului italian. Conform art. 36 din convenția *Lateransă*, — convenția de împăcare dintre statul italian și Vatican. Astfel religia se va propune și în școlile statului, câte o oră la săptămână. Nou e că acest studiu deși va fi obligator, nu va fi însă considerat drept un studiu important, ba mai mult, nici note nu se vor da pentru studiul religiei; în certificatele școlare catichetul va nota numai *cu vorbe* progresul elevului — pentru a informa părinții copiilor, dar nu va întrebuița notele obicinuite.

Oare de ce?

Industria hotelieră și gemena ei industria turistică, ajunse în Italia la un prestigiu egal, ca oricare altă industrie, menită a promova bunăstarea națională, au luat un avânt însemnat în timpurile din urmă. Perfectionarea serviciilor hoteliere și turistice intrând în sfera grijei speciale a guvernului, se urmărește prin diverse căi, cum spre pildă și prin înființarea unor școli speciale se urmărește un plan uriaș, de însemnătate pronunțată. Astfel pentru creșterea unui personal potrivit pentru hotele, funcționează trei școli profesionale „Școli hoteliere” la *Montecatini*, *Bolzano* și *Torino*. Elevii trebuie să dovedească prin acte terminarea alor 4 clase secundare. La aceste școli profesionale — speciale — se propun într'alte următoarele studii: cultură generală, l. franceză, l. engleză, geografia turistică, contabilitate generală, contabilitate „hotelieră” (asta poate fi ceva cam smecheră, după cât o cunoaștem noi din practica de toate zilele) etc... Cu astfel de inovații, e ușor de explicat de ce numărul turiștilor streini în Italia crește sistematic, aducând tot mai mulți bani italienilor.

Opera Regală din Roma și-a anunțat deschiderea stagiunii pe ziua de ... 26 Dec. 1929, cu premiera „*Matrimonio Segreto*”, care va fi urmată apoi de: „*Walkiria*”, „*Mefistofele*”, „*Wilh. Tell*”, „*Turandot*”, „*Isabeau*” și „*Conchita*” care nu s'a mai jucat de 15 ani. Piese noi sunt următoarele opere de câte un act: „*Imperia*” de Franco Alfano; „*Il Re*” de Giordano; „*Le prezioase ridicole*” de Lualdi; „*Lo staniero*” (îndouă acte) de Pizzetti. Dintre operele noi vor fi reluate: *Dafni*, *La campana sommersa*, *Il gobbo del Califfo*, etc. etc. Maestru, director artistic va fi dl Gino Marinuzzi, ajutat de G. Sancesini. Cred interesant a aminti și câteva nume dintre artiștii și artistele Operei: *Domni*: Lauri Volpi, Schipa, Pertile, Lazzaro, Zanelli, Gherardini, Pasero, etc., *Doamne*: Muzio, L. Pardini, Saraceni Pacetti și adorata Romei, ambasadoarea artei noastre lirice: **FLORICA CRISTOFORIANU.**

Duelul automobilelor cu trenurile au luat un aspect interesant în Italia. Transportul cu automobile, dovedit mai expeditiv și de multeori mai practic ca și transportul pe calea ferată, ia proporții mereu crescând. Serviciul de autobuze în Italia azi se practică pe o lungime totală de 100.000 kilometri, făcând bineînțeles o concurență serioasă căilor ferate italiene. Geniul organizator al lui Mussolini însă a știut găsi numitorul comun al celor două servicii cu aparența de rivalitate care însă în fond au fost identificate drept etape noi spre civilizare și tratate deci astfel în consecință. Funcționează 42.000 întreprinderi de transporturi automobilistice, făcând un serviciu foarte apreciat în mare parte pe acele distanțe unde capriciile geo-

grafice n'au putut fi învinse de calea ferată, complectând admirabil planul liniilor ferate. Actualmintea se studiază cu mult spirit inovator transportul de mărfuri cu autobuzele.

Italia precum reiese și de aici nu neglijează nici cele mai mici domenii ale vieții publice unde să nu introducă pulsul nou al fascismului regenerativ și să nu realizeze maximum ce mintea și tehnica secolului nostru poate realiza.

Intre multele miliții existente în Italia, există și „*Milizia Universitaria Fascista*” a cărei șef suprem e dl *Turati* secretarul general al fascismului. Anul acesta, la Universitățile din Milano, Torino, Roma, Padua, Bologna, Firenze, Napoli și Palermo „*Milizia*” aceasta va primi o nouă formă și anume acestora se vor propune — deocamdată numai titlu de experiență — și studii teoretice militare. Membrii miliției universitare, care se vor înscrie la aceste cursuri vor beneficia de o reducere sensibilă la stagiul militar, obținând apoi ușor gradul de sublocotenent de rezervă. Repartizarea la diversele arme se va face nu numai pe baza abilității fizice, ci și pe baza specialității studentului respectiv. Astfel cei dela matematici, inginerie, științele fizice și naturale vor fi repartizați la artilerie și geniu. În timpul cursurilor studenții aceștia vor depinde de Comandamentul Miliției Universitare (sub raportul obligațiilor militare) iar în timpul vacanței vor depinde direct de unitățile armatei, fiind considerați ca făcând serviciu militar efectiv.

„Si vis pacem...”

A. BIHOREANU.

Stelian Popește dezavuat.

Se știe că Stelian Popește mângâietorul bătrânelor dnei *Cazavilan* a publicat în „*Universul*” pretinsul interviu al Reginei Maria — cu scopul de a provoca zarvă și panică în lumea politică.

Ziarele popesco-buricoliene, adecă toată ceata scribilor dela „*Universul*” „*Viitorul*” și „*Dis-ordinea*” et comp. s'au repezit cu o savoare de fiare flămânde să guste din preparatia senzațională a popeștelui — care vrând să iasă din mediocritate, ticluște injurii.

Se'nțelege nici un om cu mintea sănătoasă, n'a putut concepe — ca Regina Maria să se preteze la polemică cu un partid politic determinată la aceasta de un alt partid politic, căci aceasta ar fi însemnat o gravă coborâre a prestigiului Dinastiei, pe care nu Dinastia are interesul să-l coboare și NU, noi românii să-l vânturăm în discuții publice — ci dimpotrivă avem cu toții datoriu să-l întărim, din toate puterile.

Și iată că în așa zisa „panică” — pe care noi n'o luam în seamă, fiindcă, repetăm, nu puteam da crezare popeștelui — apare comunicatul Ministrului Casei Regale, prin care se desminte CATEGORIC că Regina Maria fi dat cuiva vre-un interviu.

Iată comunicatul:

MINISTRUL CASEI REGALE COMUNICĂ: Majestatea Sa Regina Maria nu a acordat nici un interviu și este străină de cele publicate de un ziar de dimineață cu privire la complectarea Regentei”.

E limpede ca lumina zilei. Regina Maria n'a acordat nici un interviu în chestiunea complectării Regentei.

Prin urmare cum rămânem cu minciunile „*Universului*”?

Cum? Stelian Popește rămâne un far-seur ordinar.

O îndrăzneală și o rușine.

Pe panta polemicilor lunecăm rar. Tineretul grupat în jurul „*Chemării*” socotește că altul e rostul lui în viața politică din a doua decadă a libertății noastre naționale. Sunt însă momente când revolta noastră legitimă trebuie să se exteriorizeze spre a răspunde ineptiilor debitate de o seamă de descreerați politici cari prin scrisul lor otrăvitor caută zilnic să știrbească prestigiul guvernului, crezând că astfel va putea influența asupra situației politice actuale.

E cazul oficiosului liberal „*Viitorul*” care transformându-se într'un meschin monitor al măruntelor patimi de partid caută să micșoreze prestigiul țării chiar și atunci când el e ridicat de prominenți oameni politici din streinătate. Dar să ne lămurim!

Zilele trecute d. Virgil Madgearu, în calitate de ministru al industriei și comerțului român, — și în același timp unul din spiritele cele mai larg înțelegătoare ale problemelor ce se pun României după războiu, — a făcut o vizită la Londra unde, cum era și firesc și cum de altfel presa londoneză o mărturisește, s'a bucurat de o deosebită atențiune din partea cercurilor politice, financiare și industriale.

Pentru ori ce bun român declarații de talia celor făcute cu acest prilej de d. Snowden, prim ministru ad interim și ministru de finanțe al Mării Britanii, au fost prilej de adâncă mulțumire sufletească și de justificat orgoliu național. Felicitând guvernul Maniu pentru politica prudentă dusă până acum în asentimentul majorității zdrobitoare a acestei țări, precum și eforturile făcute de a soluționa favorabil multiplele probleme în legătură cu minoritățile dela noi, — Sir Snowden nu s'a putut gândi nici un moment că în cuprinsul acestei țări pașnice există o periculoasă minoritate de venetici români pe cari declarațiile Dsale l-au făcut să spumege de ciudă.

Nu știa. Suntem siguri de asta pentru că chiar și în Anglia se știe că partidul liberal a fost un mit căruia prăbușindu-i-se zeul a rămas o ficțiune. Deaceia Sir Snowden a fost sincer, fapt de care noi îi suntem foarte recunoscători.

Nu aceiași e atitudinea „*Viitorul*”-ui. Pentru acesta Sir Snowden e un măscăriciu care vorbește neinformați; un om care neglijând valoarea partidului liberal insultă România...

O parte din presa bucureșteană a înfierat cum se cuvine această deșanțată atitudine a liberalilor, orbiți de prea multă patimă politică. Și astfel atacurile la Adresa Angliei au fost sistate. Iată însă că în numărul de Joi 17 Oct. se reia problema sub un alt aspect.

Ținta atacurilor lor mârșave au găsit-o în persoana Ministrului nostru de industrie și comerț. În primul rând „*Viitorul*” caută să stabilească faptul că în jurul vi-

zitei dlui Virgil Madgearu Londra s'a făcut prea multă reclamă și că succesul avut acolo nu e al Dsale ci al dlui N. Titulescu „care are relații întinse atât în lumea politică cât și...” etc., etc. Dar nerușinarea nu se termină aici, căci laurii dlui V. Madgearu produc dlui V. Brătianu insomnii cumplite. Deaceia d. V. Madgearu e pur și simplu un trădător care a pus țara zălog la Londra, acuzat fiind de șperțar al streinătății pentru „serviciile ce i le-a adus”.

Cu aceasta nerușinarea dlui Vintilă Brătianu, inspiratorul articolului, atinge culmea. Cu acești oligarhi trebuie să se procedeze altfel decât cum s'a procedat până acum. Căci nu putem asista nepăsători la bărfirea țării de către aceia cari de mult au fost declarați de dușmani ai nației acesteia. Prestigiul țării trebuie ridicat sus, cât mai sus, ferindu-l astfel tot mai mult de balele acelora cari timp de zece ani au subminat temeliiile României întregite.

Așteptăm întoarcerea în țară a dlui Virgil Madgearu spre a răspunde cum se cuvine cetei de arnăuți dela „*Viitorul*”.

Dar până atunci o măsură se impune! Altfel ar plana bănuiala că anglofobia e susținută chiar de guvern.

Și-ar fi ridicol să răspundă guvernul de negliobiile iresponsabililor cari inspiră redacția ziarului „*Viitorul*”.

Drășan Corneliu.

Zepelinul deasupra Clujului.

Miercuri în umbra potolită a serii care se lăsa ca o negură de cărbune pretutindeni, se aud deodată niște zbârnăituri de môtôare neobișnuit de stridente și zguduitoare.

Gazetele anunțaseră încă cu câteva zile înainte că dirijabilul va face un raid protocolar peste Balcani, dar cu toate astea parcă nu ne venia a crede că vom ajunge să vedem cu ochii această ninune. Minune în adevăratul înțeles al cuvântului.

De aceea e perfect justificată înfiorata bucurie și agitație care a cuprins pe cetățenii Clujului, când în seara de Miercuri au avut prilejul fericit de a admira în toată splendoarea lui dirijabilul uriaș și romantic al contelui Zepelin.

Visul omului spre culmi, spre ideal — în speță spre idealul științific — se concretizează fericit în această mare eucerire a aerului făcută cu ajutorul aeronavei drului Eckener și contelui Zeppelin. E prea neputincios condeiul oricui — ca să prindă în câteva rânduri fugare toată vraja — toată mistica și toată importanța științifică ce comportă acest eveniment.

Care înseamnă o răscruce în supunerea universului, a naturii de către om. Care înseamnă deschiderea lumii noi, a lumii de mâine pe care noi abia o întrezărim.

Și când ne gândim că poate și e mai mult sigur, că un român a fost inventatorul carmei balonului Zeppelin, ne cuprinde o mândrie legitimă care nu ne-o putem ascunde. Păcat — că „*misterul*” ce domină încă în jurul acestei chestiuni nu e desvelit cât mai repede pentru ca să se știe în lumea largă că un român, da, un român este marele deschizător de drumuri în domeniul civilizației și progresului tehnic al omenirii.

b. g.

Fără șovăire.

Incontestabil că timpurilor grele de după războiu nu le-a putut rezista garnitura politicianistă antebelică. N'a putut rezista căci în urma cruntei măsurări de forțe lumea reîntoarsă dela grozăvenile fronturilor a adus cu sine și a instăpănit acasă noi moravuri, noi concepții și noi principii de viață.

Acțiunile politice de dinainte de război, dovedite ca sterile și în primul rând ca ceva, ce cât că plutește pe deasupra problemelor deși interesând neamurile, fără a avea totuși curajul să se adâncească în ele spre a deslega după o perfectă și amănunțită chibzuală; aceste acțiuni politice generația tranșelor le-a aruncat în coșul hârtiilor fără rost, cerând noi oameni pentru vremile noi ivite pe urma grozavului războiu din urmă.

Pe întreg întinsul continentului nostru această dorință a luat trup în scurtă vreme. Massele disperate de ravagiile și urmările inspăimântătoare ale războiului scruta cu disperare orizonturile politice, așteptând ivirea omului nou, ivirea omului care rupând tradițiile politice sterile antebelice, să deschidă noi drumuri, drepte, acțiunii maselor dornice de a salva — după ce și-au salva hotarele — și țara.

Și ei au apărut în cele mai multe țări ale continentului nostru, ca niște oameni providențiali, oameni cu calități distinse, extraordinare, întocmai ca și vremile pentru care i-a trimis Providența.

Abia țara noastră a fost aceea, care părea că este indecisă pentru alegerea omului providențial, abia clica politică dela noi a fost cea care beneficiind de toleranța ineptă a Românilor a putut confisca dela Neam și Țară pe omul dorit și așteptat de toți ce simțeau și gândeau românește; abia la noi a fost reținut și mistificat omul providențial până aproape de ceasul al 12-lea al rădărei și suferinței.

Dar ca orice trimis al Providenței, el n'a putut fi nici îndepărtat nici dezarmat, nici desființat, nici reținut; el a sosit și a fost imediat ridicat în supremul post de comandă și conducere ca de acolo să-și reverse asupra neamului său toate șoptele inimii sale nepătate, toate gândurile și faptele sale salvatoare.

Omul providențial al României Iuliu Maniu care n'a cunoscut nici o șovăire, care nu s'a dat înapoi dela nici o jertfă pentru a rupe lanțurile robiei neamului său, a apărut în mijlocul nostru chiar atunci când furia răului ucigaș băntuia mai grozav pământul ud de atâta sânge a martirilor cauzei românești.

Ridicat și purtat în triumf pe umerii neamului întreg românesc, omul providențial ocupând postul plin de răspunderi ce nația i-a rezervat, s'a dovedit în scurtă vreme a fi într'adevăr acela pe care l'a așteptat țara și cum l'a dorit să fie. În cursul câtorva luni de zile faptele lui mari s'au dovedit a fi totatătea drumuri noi pentru o viață nouă.

Barierile libertăților au fost ridicate, prestigiiul țării a început să se refacă și a rupt rând pe rând toți ochii lanțurilor cu care dușmanii interni ai țării au legat mâinile și sufletele neamului nostru vrednic de o soartă mai bună.

Personalitatea uriașă a omului providențial conturându-se tot mai precis și mai puternic pe lângă tabăra uriașă a credincioșilor vechi i-a câștigat noi admiratori din țară și străinătate, câștigându-i drept soldați credincioși ai țării noastre și cauzei noastre.

Sufletul mare al lui Iuliu Maniu, lucind ca cel mai strălucit far în marea furtunoasă a vieții noastre publice, se îmbogățește zi de zi de noi raze de glorie, strălucind tot mai mult și făcându-se tot mai prețios filior acestei țări cari se călăuzesc după el.

Faptele mari din ultimele zile și săptămâni ale lui Iuliu Maniu menite a trage brazde adânci în istoria viitorului țării noastre vestesc lumii întregi bucuria mare a României: omul providențial fixează cu mână sigură, minte luminată și suflet curat drumul pe care voia și pe care va merge neamul românesc.

Iuliu Maniu, merge fără șovăire pe drumul său, câștigând noi etape glorioase pe seama neamului său.

Țara românească adânc recunoscătoare îl urmează fără șovăire și gata de ori și ce pentru a păstra și continua neștirbit gloria comurii: a lui Iuliu Maniu și a Țării Românești.

a. t. m.

Se va anexa Valea Jiului la județul Gorj?

În vederea aplicării noii legi administrative, prefectul județului Gorj a pornit un puternic curent de propagandă pentru anexarea unei părți din județul Hunedoara la județul

Gorj, adică a Văii-Jiului. În acest scop s'a adresat locuitorilor și politicianilor un memoriu publicat prin ziarul „Avântul”: memoriul scoate în relief importanța acestui fapt precum și rezultatele binefăcătoare ce ar decurge din realizarea lui pentru populația Văii-Jiului, cât și pentru jud. Gorj, care după cum se știe, e un județ destul de sărac. Ideia aceasta însă n'a prins rădăcini decât în județul Gorj, în timp ce hunedoreni și populația Văii-Jiului se împotrivesc cu îndârjire. Cei din Gorj susțin că prin anexarea Văii-Jiului la acest județ, s'ar soluționa o problemă destul de agitată în viața noastră politică din ultimul timp, și care mai recent a fost teatrul unor fapte destul de tragice. Că prin anexarea bazinului Jiului județului Gorj, s'ar potoli focarul acela de iredentism și comunism, care provoacă continue agitații și probleme dificile pentru Statul Român. Apoi, că s'ar reda acestei regiuni activitatea din trecut și un nou plus de viață prin introducerea elementelor gorjene în această regiune bogată. După cum am spus, ideia prefectului din Gorj va întâmpina mari greutăți și nu se va putea realiza, deoarece ea lovește în însăși unitatea seculară a județului Hunedoara și în integritatea lui istorică.

Județul Hunedoara este unul dintre cele mai curate județe cu populație românească din Ardeal, iar pentru trecutul istoriei noastre este unul dintre cele mai însemnate. Nucleele minuscule de streini din Valea-Jiului, apoi din restul orașelor hunedorene sunt neînsemnate față de imensa masă de Români ce-i înconjoară de pretutindenea. Astfel că ele nu prezintă nici un pericol special pentru Statul Român, iredentismul, apoi comunismul pretins, nici când nu va prinde pătura populației pașnice a acestui județ. Viața industrială din bazinul Jiului va putea să renască prin introducerea elementelor pro-prie ale județului curat românesc, fiindcă și acest județ are regiuni tot atât de sărace ca și ale jud. Gorj.

Nici situația firească a acestei regiuni nu permite o anexare la județul Gorj: bariera Carpaților meridionali compusă din munții Vulcanului, ai Parângului, Rătezatului, Sebeșului etc., încorporează acest ținut Țării Hațegului printr'o cunună uriașă de munți.

Viața și industria acestei regiuni nu s'ar renaște prin această anexare, ci ar lăncezi și mai mult. Exploatarea imenselor terene de cărbuni se dă mai ușor de făcut în spre Ardeal, pe căile ferate ce duc spre rețeaua Mureșului urmând cursul afluenților Streiului, apoi a Streiului însăși, a vecinului Sargetia, care străbătea odată bogata țară a Dacilor, apoi a Coloniei Ulpiă Traiană.

Administrația regiunii se face mai ușor din județul Hunedoara, apoi căile de comunicație satisfac mult mai ușor necesitățile acestei regiuni. Chiar dacă s'ar face legătura de cale ferată dela Petroșani—Lupeni—Vulcan—Bumbești—Târgu-Jiu, care de 10 ani de zile guvernările trecute au gătat-o mereu și nici până azi nu-i isprăvită, totuși căile de comunicație spre centrul Ardealului sunt mai ușoare și mai accesibile îndeplinindu-se în condiții mult mai bune.

Mizeria actuală a Văii-Jiului se datorește regretabilei politici liberalo-averescane, care în timp de 10 ani a distrus industria înfloritoare a acestei regiuni. Refacerea ei nu se va putea face prin această anexare, ci printr'o politică sănătoasă și chibzuitoare.

PETRE PETRINCA.

Din cele treisprezece milioane de tragică amintire, iată-ne rămași la pomana „Biruinței” cu ceapa ciorii.

(Moș Lisandru)

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Ionică Ipocritu, com. Mincunești, jud. Toatăziua. Partidul liberal are un „șifru” politic special. Terminologia de care se servește în a acoperi cu vorba murdăria faptelor e tot așa de sincer inspirată (!) ca și toată acțiunea partidului. De ex. când ei — liberalii — (sau să le zicem de-acum înainte *tancrezii* vieții publice; e o numire mai simbolică) când ei spun că ești om de treabă și că păcat că nu ești în tabăra lor, draga, atunci nu te plimba prea mult în jurul carcerelor, căci o poți păși ușor cu cinstea-ți!! personală. Sau alta. Zilele trecute, guvernul deparazitând poliția și siguranța de „bursierii”, partidului liberal și înlocuindu-i cu elemente de calibrul superior, partidul *tancrezilor* urla, că se scot funcționarii din *carieră*. Cu greu am înțeles această diferențiere de „carieră” și necarieră până apoi ne-a explicat-o *Faibisch* că sub denumirea de funcționar de carieră ei înțeleg acel nenorocit, care nu poate trăi și exista altfel decât făcându-se unealta *tancrezilor* vieții publice, în schimbul căreia apoi aveau „cariera” formată, fiind funcționari de „carieră”.

Ciuperca „națiunea” — fițică, Palatul Gróf Bánffy, Loco. Garantat că acea clădire nemeșcă, unde se adună la conspirații „bănești” liberușii din Cluj, zicând că se adună la consfățuirii politice..., este de marca cea mai maghiară și deci îi ușor de explicat de ce „partidul” liberal din Cluj se dovedește a fi prin fapte și acțiune cel mai fidel raliat partid fratelui Horthy. Chiriașii grofului Bánffy, bineînțeles nu refuză a sta în serviciul iredentei, odată ce totul ce se decide acolo, în acel nefast Club instalat cu lux orbitor în saloanele Grofului Bánffy, este conform șoptei sufletului nemeșilor unguri. Iată spre pildă, când liberalii din Cluj, dau ordin slugilor lor dela ciuperca „națiunea” să submineze totul, ce e cinstit și prețios în această țară, inclusiv și cele mai de căpetenie și fundamentale instituții ale țării. Răzimați pe șopta nemeșilor, slugii s'au achitat spre cea mai perfectă mulțumire a șefilor lor de această „românească” misiune. Făcând de altfel o comparație între felul cum submina în ultimele săptămâni presa minoritară instituția de temelie a Statului Român și cum o făcea această presa „națională” (!?) a liberalilor, poți spune liniștit că slugii clubului

din palatul grofului Bánffy au fost superiori căci ei n'au cruțat nimic și de loc. Să știi că grofii au fost foarte mulțumiți cu aceasta și începând cu săptămâna viitoare se vor mulțumi cu o chirie mai redusă pentru Club. Presa din Budapesta a adus și ea multe elogii fițicei „națiunea” recunoscând că ei ungurii nici în zece ani n'ar fi fost în stare să samene atâta venin în țara noastră, cât au reușit chiriașii grofului Bánffy. Se mai zvonește că grofii din Ardeal adânc recunoscători ciupercei „națiunea” pentru prețiosul serviciu, ce aduce maghiarismului, prin discreditarea numelui de român 'nu numai că le va scărița chiria, ci încă ei vor plăți, ceva numai să rămână în apropierea lor și să continue acțiunea începută.

D. Vintilă Sgărcianu, București. De ce nu-i lăsați pe băiați să-și facă socotelile cu „națiunea”. Pentru că de un timp încoace comit indiscreții grave prin coloanele fițicei? Care D-le Vintilă? aia din zilele trecute? Ah da, într'adevăr au tradat grav un secret mare al Dv., scriind negru pe alb următoarele: „...demisia guvernului Maniu liberalii o așteaptă din moment în moment”. Dacă Vă dați așa pe față toate planurile, divulgând asemenea... secrete... te pomenești că guvernul se va speria și ce mai ști... poate să rămână. Aveați dreptate D-le Vintilă.

D. Cascăgura, com. Aici. D-ta nu știi ce-i Roata? Unii ziceau că îi tinichigiu, alții că-i inginer, alții că-i tandra..., astăzi e dragă la Camera d-lui Martinovici-Agricultură, șeful comisiei de recepționare a mașinelor agricole ce se vor... trimite... țărănilor. Bine că avem șef și bine că l-am putut așeza odată căci începeam să fim disperați pentru el. — Nouă mii de lei lunar. Tot e ceva. În plus că are și un trecut!

D. Costică-Laicu. Cine ț-a spus că Stelian Popescu, directorul „Universului” e ministrul Palatului? Fugi Domnule, nu fii așa rămas de lume. Ai noroc că prostia nu e ceva ce să doară, căci de ar fi așa par'că te aud cum ai urla de durere toată ziua.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN